NORAKSTS
Lieta Nr.142274312
(1-1030-13/46)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
VALMIERAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Valmierā 2013.gada 10.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Solveiga Pone,

piedaloties sūdzības iesniedzējai pie administratīvās atbildības sauktās personas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" pārstāvjiem *J.Ķ.* un *E.V.*,
cietušajam *M.S.*,
iestādes, kas pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, Valsts darba inspekcijas pārstāvei *L.T.*,

2013.gada 2.aprīlī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc pie administratīvās atbildības sauktās personas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*", reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, sūdzības par Valsts darba inspekcijas 2012.gada 3.aprīļa lēmuma Nr.04/238-01-03/968 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.AM012994) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2012.gada 2.maijā saņemta sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*" (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Valsts darba inspekcijas (turpmāk – Iestāde) 2012.gada 3.aprīļa lēmuma Nr.04/238-01-

03/968 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2012.gada 3.maija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā Nr.142274312.

Ar pārsūdzēto lēmumu sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta otrās daļas.

[2] No lietas materiāliem konstatējams.

[6.1] 2011.gada 17.maijā Valsts darba inspekcijas Vidzemes reģionālās valsts darba inspekcijas inspektore *E.D.* sastādījusi Administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.012994 (turpmāk – protokols) par to, ka 2011.gada 17.maijā plkst.15.35 konstatēts, ka 2011.gada 13.aprīlī tika veikts apsekojums sūdzības iesniedzējas darbnīcas telpās saistībā ar notikušo nelaimes gadījumu ar *M.S.* Veicot pārbaudi un saņemot paskaidrojumus no cietušā *M.S.* no sūdzības iesniedzējas darbiniekiem, tika konstatēts, ka sūdzības iesniedzēja *M.S.* ir nodarbinājusi bez rakstveidā noslēgta darba līguma 32011.gada 4. un 12.aprīlī. Protokolā konstatēts, ka ir pārkāptas Darba likuma 28.panta pirmā daļas un Darba likuma 40.panta pirmās daļas prasības un ir izdarīts LAPK 41.panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums (*sk.lietas 32.-33.lapu*).

[6.2] 2011.gada 24.maijā Valsts darba inspekcijas Vidzemes reģionālās valsts darba inspekcijas inspektore *E.G.* ir pieņēmusi lēmumu Nr.12W-463-2011-011, ar kuru sūdzības iesniedzējai par izdarīto LAPK 41.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 750 (*sk.lietas 30.-31.lapu*).

[6.3] 2011.gada 20.jūnijā Valsts darba inspekcijā saņemta sūdzības iesniedzējas 2011.gada 15.jūnija sūdzība, ar kuru sūdzības iesniedzēja apstrīdējusi Valsts darba inspekcijas Vidzemes reģionālās valsts darba inspekcijas inspektores *E.G.* 2011.gada 24.maija lēmumu Nr.12W-463-2011-011 (*sk.lietas 26.-27.lapu*).

[6.4] Ar Valsts darba inspekcijas 2011.gada 14.jūlija lēmumu Nr.04/238-01-03/1724 saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 64.panta pirmo daļu termiņš sūdzības iesniedzējas sūdzības izskatīšanai pagarināts līdz četriem mēnešiem no iesnieguma saņemšanas dienas (*sk.lietas 25.lapu*).

[6.5] Ar Valsts darba inspekcijas 2011.gada 20.oktobra lēmumu Nr.04/238-01-03/2490 termiņš sūdzības iesniedzējas sūdzības izskatīšanai pagarināts līdz astoņiem mēnešiem no sūdzības saņemšanas dienas (*sk.lietas 24.lapu*).

[6.6] Ar Valsts darba inspekcijas 2012.gada 3.aprīļa lēmumu Nr.04/238-01-03/968 apstrīdētais Valsts darba inspekcijas Vidzemes reģionālās valsts darba inspekcijas inspektores *E.G.* 2011.gada 24.maija lēmums Nr.12W-463-2011-011 tā rezolutīvajā daļā atstāts negrozīts (*sk.lietas 17.-23.lapu*).

[3] Sūdzības iesniedzēja pārsūdzētajam lēmumam nepiekrīt pilnībā un uzskata, ka pārsūdzētais lēmums nav pamatots un ir atceļams, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[3.1] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka pieņemot pārsūdzēto lēmumu, nav ņemti vērā valdes priekšsēdētāja sniegtie paskaidrojumi, ka *M.S.* atrašanās uzņēmuma teritorijā 2011.gada 4.aprīlī ir bijusi patvaļīga rīcība savās interesēs. 2011.gada 12.aprīlī *M.S.* neviena

amatpersona nebija devusi darba uzdevumu, kā arī nebija nodoti viņa rīcībā darba instrumenti. *M.S.* atrašanās uzņēmumā nekādā veidā nebija saistīta ar darba attiecībām. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka neviens nav liecinājis, ka *M.S.* atradies uzņēmuma teritorijā 2011.gada 4.aprīlī un 2011.gada 12.aprīlī uzņēmuma specapģērbā.

[3.2] Pieņemot pārsūdzēto lēmumu nav vērtēts 2011.gada 13.maija *M.S.* pašrocīgi rakstītais paskaidrojums, kur minēts, ka galvas traumu guvis patvaļīgi, darbojoties un neievērojot drošības pasākumus. Minētais paskaidrojums pārsūdzētajā lēmumā nav pat citēts, atšķirībā no citiem paskaidrojumiem. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tendenciozi atspoguļoti *G.B.* sniegtie paskaidrojumi, neņemot vērā viņa paša rakstītos 2011.gada 13.aprīļa un 2011.gada 17.maija paskaidrojumus uzņēmuma vadītājam, kuros norādīts, ka *M.S.* 2011.gada 12.aprīlī ieradies uzņēmumā interesēties par iespēju uzsākt darbu, bet viņam norādīts, ka pašreiz darba nav. Nepamatoti novērtēti valdes priekšsēdētāja *E.V.* paskaidrojumi, secinot, ka tie sniegti ar mērķi, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

[3.3] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka vienmēr ar darbiniekiem tiek noslēgti darba līgumi, jo bez darba līgumiem darbinieki netiek nodarbināti. Minēto pierāda fakts, ka 2010.gada 30.jūlijā tika noslēgts darba līgums ar *M.S.* uz laiku no 2010.gada 2.augusta līdz 2010.gada 30.septembrim. Rodoties ražošanas nepieciešamībai, darba līgums pirmoreiz tika pagarināts līdz 2010.gada 20.novembrim un otrreiz tika pagarināts līdz 2010.gada 31.decembrim.

[4] Iestāde tiesā iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka sūdzību neatzīst par pamatotu, pamatojums šāda lēmuma pieņemšanai ir ietverts pārsūdzētajā lēmumā, papildus norādot šādus argumentus.

[4.1] Iestāde atsaucas uz J.Briedes rakstu Administratīvā akta tiesiskums (Latvijas Vēstnesis, Jurista vārds, 2004.gada 23.marts, Nr.11), kā arī uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr. SKA-45/2009 norādot, ka pieļautais procesuālais pārkāpums pārsūdzētā lēmuma izdošanas termiņa nokavējums, nav ietekmējis pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, līdz ar to šāds procesuāls pārkāpums šajā gadījumā nav uzskatāms par būtisku un nav pamats pārsūdzētā lēmuma atcelšanai. Iestāde atsaucas uz Administratīvā procesa likuma 49.panta otro daļu un norāda, ka no lietā esošajiem materiāliem konstatējams, ka sūdzības iesniedzēja lietas izskatīšanas gaitā nav vērsusies ar sūdzību par pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošanu. Līdz ar to secināms, ka sūdzības iesniedzēja neizrādīja interesi panākt lietas savlaicīgāku izskatīšanu.

[4.2] Iestāde norāda, ka pēc 2011.gada 24.maija lēmuma Nr.12W-463-2011-011 pieņemšanas turpinājās 2011.gada 12.aprīlī notikušā nelaimes gadījuma izmeklēšana, kuras ietvaros tika pieņemts *M.S.* 2011.gada 27.maija paskaidrojums.

[4.3] Iestāde norāda, ka nav pārkāpusi procesuālās tiesību normas saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 76.panta trešo daļu. Iestāde atsaucas uz Administratīvā procesa likuma 7.pantu un norāda, ka Iestādes pilnvarojums noteikts Valsts darba inspekcijas likuma 3.panta otrajā daļā. Iestāde, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un pieņemot pārsūdzēto lēmumu, ir ievērojusi procesuālos principus, vērtējusi sūdzības iesniedzējas argumentus, lietā esošos dokumentus un lietas apstākļus.

[5] Cietušais *M.S.* (turpmāk - cietušais) tiesā iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka darbnīcu telpās atradies no 2011.gada 4.aprīļa līdz 2011.gada 12.aprīlim. No darbu vadītāja *G.B.* saņēmis rīkojumu pārdzīt automašīnu MAZ 5516 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/ /ceļa posms/*. Cietušais norāda, ka transportlīdzeklis tika pārdzīts 2011.gada 4.aprīlī, bet remonts uzsākts 2011.gada 5.aprīlī. Darba nodokļu grāmatiņu cietušais iedevis *A.A.* 2011.gada 5.aprīlī, lai to nogādātu grāmatvedei.

[6] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējas pārstāvji sūdzību uzturēja, minot sūdzībā ietvertos argumentus. Tiesas sēdē cietušais norādīja, ka sūdzību uzskata par nepamatotu. Tiesas sēdē Iestādes pārstāve sūdzību neatzina, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

[7] Tiesas sēdē liecinieks *G.B.* sniedza šādu liecību.

Liecinieks SIA „*/Nosaukums/*" strādā par galveno mehāniķi, drīz būs 15 gadi. Kādreiz *M.S.* strādāja SIA „*/Nosaukums/*". Pirms nelaimes gadījuma. Apmēram divus gadus atpakaļ par šoferi.

Mazliet atceras negadījumu saistībā ar cietušo. Tajā laikā liecinieks strādāja pie sūdzības iesniedzējas un tajā laikā atradās arī tajās garāžās, tieši tad, kad tas notika. Liecinieks bija atbildīgā persona par šīm garāžām, galvenais mehāniķis. Liecinieka galvenie darba pienākumi ir visas apkopes tehnikai, organizēt remontus, visa drošības tehnika, ugunsdrošība. Visi galvenā mehāniķa darba pienākumi. *M.S.* gadu iepriekš brauca par šoferi uzņēmumā. Sezona beidzās un ļoti daudzus šoferus atbrīvoja. Nāca pavasaris, apmēram kā šobrīd. Visi paliek nervozi. Apmeklē. Iebrauc pie liecinieka, jautā, kad sāksies darbs. Cietušais nebija izņēmums. Kaut kad martā, cietušais vairākkārtīgi bija pie liecinieka. Cietušajam jau no rudens stāvvietā pie darbnīcām stāvēja personīgā mašīna. Cietušais prasīja, kad sāks? Viņam esot jāremontējot arī tas „MAZ", uz kura viņš brauca. Prasīja, kad viņam jānāk darbā. Liecinieks teica, ka viņa kravas automašīnai skate ir tikai augustā, bet lieciniekam dažām mašīnām skates jau ir aprīlī. Tad cietušais sāka žēloties, ka viņam riepas beigtas, elektrība un kaut kādas siksnas. Liecinieks teica, gaidi, kad tevi paaicinās, bet šobrīd nekāds remonts nenotiks.

Pagāja dažas dienas vai nedēļa. Liecinieks kārtoja papīrus pie sevis kabineta. Liecinieks redzēja, ka piebrauc tā kravas mašīna. Pēc brīža redzēja, ka cietušais iekāpj „kuzavā". Kaut kāds mehanizators palīdzēja viņam izkraut no kravas kastes viņa vieglās automašīnas buferi, lukturi un vēl kaut ko tur krāmēja ārā. Pēc tam, papīrus sakārtojis, liecinieks gāja lejā. Cietušais bija tāds kluss, kaut ko nomurkšķēja. Ko cietušais teica, liecinieks vairs neatceras. Liecinieks viņam aizrādīja, kas viņu ir aicinājis. Liecinieks teica, labi, atbraucis esi, pēc pāris dienām atbrīvosies vieta un tad varbūt brauks iekšā. Bet darbā cietušo liecinieks vēl netaisījās noformēt. Darbā noformē direktors, liecinieks iesaka direktoram, kad kurus šoferus, mehanizatorus pieņemt darbā. Liecinieks kontrolē, kā notiek šo transportlīdzekļu aprite. Liecinieks zina, kad kurš transportlīdzeklis beidz, kad atsāk sezonu. Tas ietilpst liecinieka darba pienākumos un to liecinieks pārbauda, lai transportlīdzekļi būtu

tehniskā kārtībā. Lieciniekam bija zināms, kur atradās transportlīdzeklis, kuru līdz sezonas beigām vadīja *M.S.* Tas atradās „*/Nosaukums 2/*" karjerā. Mašīnas atslēgas atradās vai nu mašīnā, vai pie cietušā.

Uz tiesas jautājumu, ka liecinieks teica, ka visu pārzina un vai var atnākt jebkurš cilvēks un aizbraukt mašīnu, liecinieks liecina, kā nē, tur ir sargi. Mūsu cilvēkus visi pazīst. Uz jautājumu, vai viņi tiek uzskatīti par darbiniekiem, liecinieks liecina, ka nē, tie ir bijušie darbinieki. Liecinieks atbild par */objekts/*, „*/Nosaukums 2/*" karjerā ir cits atbildīgais mehāniķis. Liecinieks liecina, ka pie viņa ienāk no malas ļoti daudz cilvēku, darbu meklē u.t.t. Ja ir savs darbinieks, tad atļauj labot arī personīgo mašīnu. Par drošību darbnīcās atbild liecinieks. Svešus liecinieks neielaiž, tikai bijušos darbiniekus. Pamatā bijušie darbinieki uzņēmumā pavasarī atgriežas. Tad tiek noformēti darba līgumi. Lieciniekam no kantora paziņo, ka tad un tad, tas sāks strādāt. Liecinieks viņiem dod darba uzdevumu. Liecinieks viņus darbā nepieņem. Kantorī viss tiek noformēts. Pārbaudīti visi dokumenti. Darba grāmatiņas, pases, pie ārstiem sūta kantorī. Tāda ir pieņemšana darbā.

Lieciniekam bija zināms, ka pirms tā nelaimes gadījuma rudenī darba līgums ar cietušo bija izbeigts. Bija zināms, ka konkrēti ar cietušo turpināsies darba attiecības pavasarī, jo ļoti daudziem tā bija. Tāda bija uzņēmuma normāla prakse, lai nebūtu jāmaksā par dīkstāvi, personas atlaida no darba un pavasarī atkal pieņēma no jauna. Bet principā liecinieks cietušo uzskatīja par darbinieku, tikai formāli tika nokārtots, ka līgums tiek izbeigts un viņš nāk atpakaļ.

Uz tiesas jautājumu, kurš nosaka, kurš kurā datumā nāk atpakaļ, liecinieks liecina, ka uz remontiem varētu liecinieks, bet tiem, kuriem mašīnas ir kārtībā, darbu vadītāji objektos, kur domā, kur viņš strādās, liek priekšā direktoram ņemsim to pirmo, tad to nākošo. Vienkārši, lai viņi tur nestaigā bezdarbībā. Cietušajam rīkojumu šai mašīnai aizbraukt pakaļ liecinieks nedeva. Neviens nedeva. Tikai cietušajam, kad viņš kaut kad bija, varētu būt marta beigās, liecinieks teica, ka būs jābrauc mašīna uz remontu, bet noteiktu datumu vai laiku nepateica. Jo bija grafiks, kurā mašīnas bija vispirms jāremontē. Lieciniekam nebija zināms, ka *M.S.* pats remontēja transportlīdzekli, jo tādu uzdevumu liecinieks viņam nebija devis.

Iepriekšējā sezonā, kad *M.S.* strādāja, viņš kādreiz remontēja transportlīdzekli. Bija darbības, ko cietušais pats nemācēja izdarīt, piemēram, salabot elektrību. Prakse ir tāda, jo tur iet apmēram piecas līdz sešas tehnikas vienības, ka remontēja patstāvīgie, kas strādāja visu gadu. Brīdī, kad lieciniekam pietrūka kāda rezerves daļa, jo liecinieks arī pa sagādnieku pats braukāja un meklēja, tam cilvēkam deva uzdevumu, lai nesēž, iet pie nākošās tehnikas un strādā. Tā apmēram notika.

Konkrēto transportlīdzekli liecinieks, kad mašīna bija iedzīta iekšā, uzdeva remontēt *A.F.*, riepas nomainīt. Kurš konkrēti mašīnu iedzina iekša liecinieks neatceras, vai tajā dienā greiders brauca ārā un tā mašīna iebrauca, vai cietušais iebrauca. *A.F.* lika samainīt riepas. Tās bija tālāk noliktavā. Viņi zina, kur stāv riepas, eļļas. Teica, ka 4 riepas jānomaina vienam tiltam. Liecinieks nevar pateikt, kurā dienā nebija darba un *A.F.* bija sācis kaut ko darīt. *M.S.* liecinieks neuzdeva neko darīt, jo viņš nebija noformēts darbā. Cietušais ņēmās gar savu personīgo mašīnu. Liecinieks redzēja, kā cietušais skrūvēja buferus savai personīgajai mašīnai klāt darba laikā ārpusē. Iekšpusē cietušais nekādu mašīnu neremontēja. Pilnu darba dienu

darbnīcās uz vietas liecinieks neatradās. Liecinieks redz, kas darba dienas laikā atrodas remontdarbnīcas telpās.

Uz tiesas jautājumu, kurā dienā aprīlī pirmo reizi liecinieks redzēja, ka remontdarbnīcas telpās atradās *M.S.*, liecinieks liecina, ka tas jau bija 2 gadi atpakaļ, Neatceras. Par dienām nevar pateikt. Tā bija darba diena, jo brīvdienās ir ciet. Redzēja cietušo pīpējot. Tad vienreiz redzēja, ka viņš sēdēja kravas mašīnas kabīnē blakus vadītāja vietai. Tas jau bija tad, kad mašīna bija iekšā remontdarbnīcas telpās. Ko viņš tur darīja vai ģērbās, vai ēda liecinieks nevar pateikt. Cietušais darbojās gar savu vieglo automašīnu ārā. Skrūvēja klāt buferus. Tad viņš prasīja lieciniekam ienest uzlādēt akumulatoru. Liecinieks atļāva. Pa ziemu viņa personīgajai automašīnai bija nosēdies akumulators. Tas bija jau tad, kad smagā mašīna bija atdzīta. Cietušais katru dienu no plkst.8.00 līdz plkst.17.00 nebija, viņš parādījās epizodiski, viņš darbojās ap savu mašīnu. Remontdarbnīcas telpās cietušais stāvēja runājās ar cilvēkiem, staigāja iekšā, ārā, maisīja strādāt večiem.

Kā notika negadījums liecinieks neredzēja. Tikai dzirdēja, ka bija blīkšķis. Tad pie liecinieka skrēja *A.O.* un ziņoja, ka ir noticis nelaimes gadījums. Liecinieks izsauca ātro palīdzību. Pēc tam ar cietušo liecinieks ir ticies tikai vienreiz, */ciems/* un aprunājās, kā ar veselību.

Uz iestādes pārstāves jautājumu, ka liecinieks 2011.gada 5.maijā sniedzis paskaidrojumu Valsts darba inspekcijai, kurā norādīja, ka *M.S.* liecinieks devis mutisku rīkojumu pārdzīt darba automašīnu no karjera uz remonta veikšanas vietu, vai tā bija vai nebija, jo šobrīd liecinieks liecina, ka nekādu rīkojumu nav devis, liecinieks liecina, ka rīkojumu konkrēti nedeva, teica, ka būs jāpārdzen, bet konkrētu datumu un laiku neteica. Tajā gadā sezona sākās pus aprīlī. Liecinieks neatceras, kam izsniedza un kādas detaļas izsniedza cietušā smagās mašīnas remontam. *M.S.* iepriekšējā periodā, kad veica darba pienākumus, bija ne visai labs darbinieks.

[8] Tiesas sēdē liecinieks *A.O.* sniedza šādu liecību.

Liecinieks SIA „*/Nosaukums/*" strādā apmēram no 2002.gada, ir mehanizators. Dara visu ko, ja ir objektā visu, tad strādā uz tehnikas, bet ja darbnīcās, tad ir remonti. Cietušo pazīst. Kopā darbus ar cietušo liecinieks nekad nav veicis.

Liecinieks pats remontē tos transportlīdzekļus, kurus vada. Tāda ir prakse uzņēmumā. Kad pārējie aiziet bezdarbniekos, tad palikušajiem ir laiks un paralēli remontē arī citu tehniku. Tajā laikā, kad notika nelaime, liecinieks remontēja ceļa rulli, ar kuru pats nestrādāja.

Uz tiesas jautājumu, vai liecinieks ir ar *M.S.* kādā reizē vienās telpās vienlaicīgi veikuši transportlīdzekļu remontu, liecinieks liecina, ka nav, jo tad, kad viņš darbnīcās iedzina mašīnu, liecinieks bija pie ruļļa. Tad liecinieks ir vienā vietā pie ruļļa, vai citā telpā. Liecinieks dara ļoti dažādus darbus. Tad liecinieks redzēja, ka viņš ir kabīnē. Kad liecinieks biju pie ruļļa, tad notika troksnis. Konkrētu datumu, kad pavasarī pirmo reizi redzēja *M.S.* tajās telpās neatceras, jo tas notika tomēr jau 2 gadus atpakaļ. Bija kaut kādas vairākas dienas. Mašīna iebrauca pagalmā un pasauca palīgā izcelt savas privātās mašīnas priekšas „pamperi" ārā. Pēc tam mašīna bija iedzīta garāžā. Tas bija tajā pašā dienā. Kurš iedzina mašīnu garāžā vairākas dienas pirms negadījuma liecinieks neredzēja, liecinieks tas nebija, jo bija iekšā

krāsotavā pie krāsām. Mašīnas, ko iedzen garāžā paralēli tiek remontētas. Pie konkrētās mašīnas bija *A.F.* un cietušais. Tad cietušais bija ārā, tad kabīnē. Viņš tur staigāja. Liecinieks nezina, kas tur remontēja, neredzēja. Liecinieks redzēja, ka *M.S.* pats sēdēja iekšā mašīnā, jo mašīnai durvis bija vaļā. Liecinieks redzēja, ka cietušais vairākas dienas pārvietojas pa šīm telpām darba laikā, bet vai viņš remontēja, liecinieks nezina. Nezina, ko cietušais tajā mašīnā konkrēti darīja. Viņš staigāja pie savas mašīnas. Tad interesējās kur var nokrāsot savu mašīnu. Lieciniekam neradīja izbrīnu tas, ka citi cilvēki tur staigā. Tāpat ienāk iekšā sveši cilvēki. Tāpat interesējas par darbiem.

Negadījuma dienā no rīta liecinieks cietušo neredzēja, cietušo redzēja ap pusdienas laiku. Cietušais prasīja cigaretes. Lieciniekam apnika un liecinieks iedevu cietušajam pieci lati, lai liek mieru. Pēc kāda laika bija tas troksnis. Tad liecinieks ieraudzīja, ka cietušais guļ pie mašīnas zemē. Liecinieks atceras, ka negadījuma dienā strādāja pie ruļļa. Bija jātaisa ceļa rullim ruļļa attīrītājs. Lieciniekam tā mašīna, kas bija, bija otrā malā. Lieciniekam blakus ceļa rullim bija vēl viena mašīna. Tā mašīna vidū bija priekšā. Liecinieks fleksēja un bija drausmīgs troksnis. Kas notika, liecinieks neredzēja, pieskrēja un *M.S.* gulēja pie mašīnas zemē. Viņš gulēja un liecinieks skrēja pie mehāniķa *G.B.* Viņš bija augšā savā kabinetā. Viņš jau nāca lejā. Negadījuma dienā darbnīcā strādāja vēl *A.F*. Tajā momentā darbnīcas telpā liecinieks nevienu citu neredzēja. Ātro palīdzību izsauca *G.B.* *M.S.* pats bija piecēlies un bija nomazgājis seju. Tad atbrauca ātrā palīdzība. Kad liecinieks prasīja, kas notika, *M.S.* neko neatbildēja. Pa to laiku, kamēr atbrauca ātrā palīdzība, cietušais izgāja ārā apsēdās. Kas notika tālāk, nezina. Zina, ka atbrauca ātrā palīdzība un viņu aizveda. Cikos tas viss notika, liecinieks nemāk pateikt.

[9] Tiesas sēdē liecinieks *A.F.* sniedza šādu liecību.

SIA „*/Nosaukums/*" liecinieks strādā ilgāk par 20 gadiem. Ir autogreiderists un atslēdznieks. Vada konkrētu transportlīdzekli, kuru pats arī remontē. Uzņēmumā ir tāda prakse, ka katrs pats kontrolē transportlīdzekļu tehnisko stāvokli un nepieciešamības gadījumā veic arī remontu.

Cietušo liecinieks pāris reizes ir redzējis. Pirms tam redzēja, kad cietušais sāka braukt uzņēmumā kaut kad vasarā vai rudenī. Tad reizēm gadījās būt kopā mājās braucot. Tad vēl redzēja pavasarī, kad viņš parādījās darbnīcās. Neatceras, kad tas konkrēti bija. Tas varēja būt aprīļa sākums. Cietušais tur bija sakarā ar savu mašīnu, jo to remontēja. Uzturējās darbnīcās. Tad bija, tad nebija. Redzēja, ka cietušais skraida iekšā ārā un remontējot savu mašīnu. Tā viņš darījās vairākas dienas. Viņš jau nebija tur visu dienu. Tad viņš parādījās, tad pazuda atkal. Citu dienu viņš tur bija stundu, citu pusdienu. Tad viņš pazuda atkal. Liecinieks viņu jau arī visu laiku neredzēja. Tad atkal parādījās darbnīcās. Tad ar savu mašīnu, ar kuru iepriekš brauca rudenī, darbojās.

Kas iebrauca šo mašīnu garāžā, liecinieks nezina, bet cietušais pats neiebrauca. Liecinieks redzēja, ka tā ir iedzīta iekšā. Tur kustība notiek visu laiku. Konkrēto mašīnu iebrauca iekšā un viss. Tie, kas tur strādāja, strādāja blakus pie citām tehnikām. Pie tās mašīnas nevienam nebija dots nekāds uzdevums darbu veikšanai. Lieciniekam bija noteikts samainīt riepas. Liecinieks uzreiz pie tās mašīnas negāja. Tas bija pāris dienas vēlāk.

Liecinieks tekoši pie viņas nedarbojās. Konkrēti šai mašīnai tajā pašā aprīļa sākumā liecinieks mainīja riepas. Tas bija vairākas dienas pēc tam, kad mašīna stāvēja iekšā. Liecinieks personīgi tai mašīnai samainīja četras riepas. Mainīja tās, kas ir pirmās divas kreisajā pusē. Tas bija dienā, kad notika nelaimes gadījums. Labajā pusē riepas vēl nebija, tās liecinieks bija aizvēlis otrā pusē pie mašīnas. Lieciniekam šķiet, ka tās riepas pirms tam kaut kad bija tikai atvestas un tad bija komanda mainīt. Līdz nelaimes gadījumam liecinieks bija nomainījis divas riepas, otras divas vēl nebija uzpumpētas. Tās bija noliktas zemē un turpat mētājās. Labās puses riepas bija uzmontētas uz diskiem un stāvēja zemē pie mašīnas.

Uz tiesas jautājumu, kādas konkrēti darbības liecinieks darīja ar riepām mašīnai, ko iepriekšējā sezonā vadīja *M.S.*, liecinieks liecina, ka noņēma divas riepas nost, noskrūvēja. Viņām ir divreiz divi tilti. Izmontēja. Uzlika jaunās virsū uz diska. Tā tās arī tur bija. Gulēja turpat blakus. Tās tur stāvēja apmēram pusdienu vai kaut kur tā. Pēc tam liecinieku pasauca un liecinieks kaut ko darīju blakus tehnikā. Konkrēti ko, neatceras. Kad bija blīkšķis, liecinieks nemaz nebija iekšā, jo bija izgājis ārā. Liecinieks bija vai nu izgājis uzpīpēt, vai bija rokās lukturis un liecinieks gaismā kaut ko tur skatījās. Tās riepas jau nedega. Nebija tāda komanda, ka pēc stundas tām būtu jābūt kārtībā. Tā tās tur samontētas gulēja. Tās varēja taisīt kaut vai nedēļu.

Nelaimes gadījuma dienā liecinieks bija darbā plkst.8.00. Remontēja tehniku. Tad tur, brīžam iekšā bija rullis. Tad liecinieks vēl ar to pašu „bulli" ņēmās. Tai dienā, tur vēl bija virpotājs *K.K.*, šoferis *V.F.* un mehāniķis *G.B.* Pēcpusdienā sāka figurēt *M.S.* Arī kaut ko darījās. Ko cietušais darījās, liecinieks nepievērsa uzmanību. Tad viņš bija iekšā, tad ārā. Uz ģērbtuvēm. Tad atkal cietušais savā kabīnē ielīda. Tur viņam bija atslēgas, viss. Tad atkal ārā pie savas mašīnas. Tāpat staigāja. Tad viņš bija, tad nebija. Ko viņš tur mētājās, liecinieks nezina. Cietušais, starp citu, neadekvāti staigāja. Viņš bija tāds „smaržojošs". Pirms nelaimes gadījuma cietušo liecinieks redzēja kādas trīs dienas tā staigājam, visas dienas viņš bija tāds „smaržojošs". Tajās trīs dienās cietušais tāpat atslēgas ņēma, staigāja iekšā, ārā. Viņš remontēja savu mašīnu.

Tieši pirms nelaimes gadījuma liecinieks bija ārā. Remontēja lukturi. Dzirdēja troksni. Palūrēja gar stūri un redzēja, ka riņķītis uzlido gaisā. Kad viņš nokrita, tad liecinieks gāja skatīties, kas tur ir. Kad iegāja iekšā, tad tur neviena nebija. Liecinieks vēl brīnījās, ko tas riņķis tā gaisā uzgāja. Bija mazliet asinis uz riepas. Cilvēku pie riepas nevienu neredzēju. *A.O.* skrēja garām pie *G.B.*, lai izsauktu ātro palīdzību. Kas noticis, liecinieks saprata pats – riepa ir uzgājusi gaisā. Ka ir cietušie, nezināja. Gāja un skatījās, nevarēja saprast, kas ir noticis, jo liecinieks nevienu neredzēju. Mehāniķis *G.B.* pazvanīja ātrajiem. Atbrauca ātrie. Uzlika saites *M.S.* un aizveda.

[10] Uz tiesas sēdi izsauktais liecinieks *R.P.* sniedza šādu liecību.

SIA „*/Nosaukums/*" liecinieks strādā 13 gadus par autovadītāju. Visus šos 13 gadus paralēli uzrauga kādā tehniskā stāvoklī ir viņa transportlīdzeklis un nepieciešamības gadījumā veic remontu. Tāda ir sistēma uzņēmumā. Visu laiku strādāja nepārtraukti, bet kad sākās pirmā krīze, tad pa ziemu bija bezdarbnieks. Sezonas beigās tiek izbeigts darba līgums ar vienošanos, ka tas tiks atsākts ar nākamo sezonu. Par jaunā darba līguma noslēgšanu

interesējas pats vai arī pazvana darba devējs. Nedēļā reizi iebrauc darbnīcās un interesējas, kad varēs sākt, jo ir jāsagatavo tehniskajai skatei mašīna pirms sāk braukt. Tehniskās apskates nav visām mašīnām jāiziet pavasarī. Tās ir kā kuram. Mašīna ir jāsagatavo sezonai un tehniskajai skatei, jo labāk sagatavo, jo labāk brauc.

M.S. lieciniekam ir zināms. Pirmo reizi šo personu redzējis tad, kad *M.S.* sācis strādāt. Tas varētu būt gadu iepriekš pirms negadījuma. Viņš braucis ar automašīnu. *M.S.* arī tāpat remontējis savu automašīnu pats. Mehāniķis viņiem ir viens *G.B.* un viņš neremontē mašīnas. Viņš ir darbnīcas vadītājs. Darbnīcās ir viens galvenais cilvēks un viņš neremontē mašīnas, bet piegādā daļas. Viņš arī pārzina, kas notiek darbnīcās. Liecinieks darbnīcās atrodas reti. Mašīnu parasti remontē pavasarī. Mašīnas remonts parasti ilgst līdz divām nedēļām. Vai pirms negadījuma, kad atnāca strādāt *M.S.*, viņš arī remontēja mašīnu, liecinieks neatceras. Tāpat liecinieks nezina vai 2011.gada aprīlī *M.S.* remontēja mašīnu, jo tad darbā nebija.

2010.gadā darbi beidzās apmēram novembrī, decembrī. Kad uzkrīt sniegs, tad arī darbi beidzas.

Nākamajā gadā pirmo reizi liecinieks *M.S.* redzējis dienā, kad notika negadījums. Iepriekšējā dienā liecinieks darbā nav bijis. Bijis tur kādas dienas, nedēļu ātrāk. Kad braucis uz pilsētu, tad iebraucis garām braucot. Tajā dienā *M.S.* redzējis pēc tam, jo vispirms aizgājis pie mehāniķa. Tad uz virpotavu parunāties un tad bijis tas blīkšķis un gājuši skatīties. Tad viņš redzējis *M.S.* Tajā pavasarī dienu vai vairākas dienas iepriekš *M.S.* viņš nav redzējis. Tajā gadā viņš vispār vēl *M.S.* nebija redzējis. Pirmo reizi redzējis tikai tajā dienā, kad noticis nelaimes gadījums. Tajā dienā darbnīcās ieradies pēcpusdienā. Interesējies, kad varēs sākt taisīt mašīnu, jo parasti visām mašīnām darbnīcā vietas nav un ir jāpagaida. Mehāniķis organizē, kura mašīna iebrauc garāžā. Pats nevar aizbraukt un pateikt, ka grib un vajag remontēt mašīnu. Pat ja redz, ka garāžā ir tukša vieta, pats nevar iedzīt mašīnu un ir obligāti mehāniķim jāprasa atļauja.

Negadījuma dienā liecinieks tur bija iegriezies, lai uzzinātu, kad varēs sākt strādāt. Uzgājis augšā pie mehāniķa. Tad nonācis lejā. Iegājis pie virpotāja *K.K.* un turpat runājušies. Tad bijis blīkšķis. Pirms tam *M.S.* nav redzējis. Liecinieks hallē nebija iegājis. Iegājis uzreiz pa kreisi iekšā, jo tur ir citas telpas un tās ir siltākas. Kad dzirdējis troksni, atradies citās telpās. Gājuši skatīties. *M.S.* sēdējis uz riepas galvu saķēris ar rokām. Visi, kas tobrīd bijuši darbnīcās, sanākuši. Tie paši, kas ir tiesas sēdē, tos arī redzējis. Liecinieks domājis, ka neatliekamā medicīniskā palīdzība ir izsaukta un, ka to droši vien ir izdarījis mehāniķis. Mehāniķis atnācis pats, jo sprādzienu dzird visi. Liecinieks nezina kur stāvējis tobrīd *A.O.*, bet viņu redzējis. Tad atbraukusi neatliekamā medicīniskā palīdzība. Liecinieks braucis mājās.

Uz iestādes pārstāves jautājumiem liecinieks paskaidroja, ka 2011.gadā darba tiesiskās attiecības atsāka 13.aprīlī. Par to, ka darba tiesiskās attiecības ir jāatsāk tieši 13.aprīlī vienojies ar mehāniķi. Vieta atbrīvojusies. Darbnīcās mašīna jau bijusi iedzīta iekšā, lai atsilst un mehāniķis teicis, ka ar rītdienu var nākt strādāt. Darba līgumu noslēdzis kantorī. Grāmatvedībā uzrakstījis iesniegumu. Tad parakstījis direktors, tad viņš. Pēc tam bijis darba

līgums. Darba līgumu parakstījis 13.aprīlī. To visu nokārtojis no rīta un braucis strādāt.

Savu darba automašīnu sācis remontēt ap plkst.9.00.

Motīvu daļa

[11] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[7] LAPK 41.panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par darba līguma nenoslēgšanu rakstveida formā. Par šādu administratīvo pārkāpumu minētās tiesību normas sankcijā paredzēts administratīvais sods - naudas sods darba devējam — fiziskajai personai vai amatpersonai no simt līdz trīssimt piecdesmit latiem, juridiskajai personai — no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem.

Darba likuma 28.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba devējs un darbinieks savstarpējās darba tiesiskās attiecības nodibina ar darba līgumu. Darba likuma 28.panta trešajā daļā noteikts, ka darba līgumam piemērojami Civillikuma noteikumi, ciktāl šajā likumā un citos normatīvajos aktos, kas regulē darba tiesiskās attiecības, nav noteikts citādi.

Civillikuma 2178. pantā noteikts, ka ar darba līgumu viena puse uzņemas strādāt otrai darbu par atlīdzību. Ar minēto tiesību normu ir noteiktas darba līguma būtiskās sastāvdaļas civiltiesiskā nozīmē, proti, darba veikšana un atlīdzība. Tādējādi, lai konstatētu darba tiesisko attiecību pastāvēšanu, būtu jākonstatē, ka persona veic darbu citai personai, pēdējās minētās uzdevumā, un par veikto darbu saņem atlīdzību (ir nolīgta atlīdzība). Taču attiecībā par atlīdzību ir jāņem vērā ar Civillikuma 2181.panta noteikumi, saskaņā ar kuriem, ja arī par darbu nebūtu norunāta nekāda samaksa, tad tomēr darbinieks var to prasīt, kad pēc darba apstākļiem darbu nebūtu iespējams sagaidīt citādi, kā par atlīdzību, bet sevišķi tad, kad šis darbs ir darbinieka amats. Līdz ar to secināms, ka darba tiesisko attiecību pastāvēšana ir konstatējama arī gadījumā, ja persona veic darbu citai personai un pēc darba apstākļiem nebūtu sagaidāms, ka šādu darbu varētu veikt bez atlīdzības (kā, piemēram, bērna darbs vecāku saimniecībā saskaņā ar Civillikuma 183.pantu), it īpaši tad, ja šis darbs ir darbinieka amats.

Darba likuma 40.panta pirmajā daļā noteikts, ka darba līgums slēdzams rakstveidā. Šā panta sestajā daļā noteikts, ka darba devējam ir pienākums gādāt par darba līgumu noslēgšanu rakstveidā un veikt noslēgto darba līgumu uzskaiti.

No minētā secināms, ka LAPK 41.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvās puses konstatēšanai nepieciešams konstatēt, ka persona veic darbu cita personai tās uzdevumā (ar šī citas personas ziņu) un par šādu darbu ir nolīgta vai tiek maksāta atlīdzība, vai arī no veicamā darba rakstura, apstākļiem secināms, ka šāds darbs, saprātīgi spriežot nevar, tikt veikts bez atlīdzības.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā

nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Izskatāmajā gadījumā administratīvais pārkāpums konstatēts, pamatojoties uz šādiem pierādījumiem: Protokolu; 2010.gada 30.jūlija Darba līgumu Nr.7 (*sk.lietas 27.-29.lapu*); Valsts ieņēmumu dienesta sniegtās informācijas par sūdzības iesniedzējas nodarbinātajām personām (*sk.lietas 34.-36.lapu*); sūdzības iesniedzējas 2011.gada 6.jūnija vēstuli Nr.01-06/19 (*sk.lietas 37.lapu*); 2011.gada 27.maija Aktu par konstatētajiem faktiem (*sk.lietas 39.lapu*); 2011.gada 13.aprīļa Aktu par konstatētajiem faktiem (*sk.lietas 60.lapu*); 2011.gada 5.maija Aktu par konstatētajiem faktiem (*sk.lietas 59.lapu*); 2011.gada 24.maija Aktu par konstatētajiem faktiem (*sk.lietas 41.lapu*); *M.S.* 2011.gada 19.aprīļa paskaidrojumu (*sk.lietas 67.lapu*), 2011.gada 26.aprīļa paskaidrojumu (*sk.lietas 66.lapu*), 2011.gada 2.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 65.lapu*), 2011.gada 13.maija paskaidrojums (*sk.lietas 45.lapu*) un 2011.gada 27.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 40.lapu*); *G.B.* 2011.gada 13.aprīļa paskaidrojumu (*sk.lietas 68.lapu*), 2011.gada 13.aprīļa paskaidrojumu (*sk.lietas 54.lapu*), 2011.gada 5.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 63.lapu*), 2011.gada 17.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 48.lapu*); *A.A.* 2011.gada 18.aprīļa paskaidrojumu (*sk.lietas 47.lapu*) un 2011.gada 5.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 64.lapu*); *A.F.* 2011.gada 13.aprīļa paskaidrojumu (*sk.lietas 69.lapu*), 2011.gada 5.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 61.lapu*) un 2011.gada 18.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 53.lapu*); sūdzības iesniedzējas 2011.gada 24.maija paskaidrojums (*sk.lietas 42.lapu*); *K.K.* 2011.gada 15.aprīļa paskaidrojums (*sk.lietas 46.lapu*); *R.P.* 2011.gada 18.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 49.lapu*); *A.O.* 2011.gada 18.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 50.lapu*); *A.B.* 2011.gada 23.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 51.lapu*); *E.J.* 2011.gada 23.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 52.lapu*); 2011.gada 17.maija Aktu par konstatētajiem faktiem (*sk.lietas 55.lapu*); *E.V.* 2011.gada 17.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 56.-57.lapu*); *R.P.* 2011.gada 7.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 58.lapu*); *O.L.* 2011.gada 5.maija paskaidrojumu (*sk.lietas 62.lapu*); *A.O.* 2011.gada 13.aprīļa paskaidrojumu (*sk.lietas 70.lapu*); darbnespējas lapām (*sk.lietas 71.-72.lapu*); sūdzības iesniedzējas darba kārtības noteikumiem (*sk.lietas 82.lapu*); Akts Nr.1/2500812011 par nelaimes gadījumu darbā (*sk.lietas 83.-85.lapu*).

[9] No lietas materiāliem konstatējams un lietā nav strīda par to, ka laika posmā no 2011.gada 5.aprīļa līdz 2011.gada 12.aprīlim sūdzības iesniedzēja ar *M.S.* nebija noslēgusi darba līgumu.

[10] *M.S.* 2011.gada 19.aprīļa paskaidrojumā ir norādījis, ka sūdzības iesniedzējas remonttelpās remontējuši savas darba mašīnas, *M.S.* remontējis ritošo daļu un tad 2011.gada

12.aprīlī ap plkst.15.00 ar instrumentu guvis traumu. Mašīna tur stāvējusi jau veselu nedēļu. Pie sūdzības iesniedzējas *M.S.* strādājis jau no pagājušā gada augusta, bet ziemas periodā trīs mēneši bijuši brīvi. Darbnīcu vadītājs bijis informēts par to, ka *M.S.* pielabo mašīnu darba sākumam. Darbu darbnīcās uzdevis darba vadītājs *G.G.* Remonta laikā izmantojis savu darba apģērbu.

2011.gada 26.aprīļa paskaidrojumā *M.S.* norāda, ka darba tiesiskās attiecības ar sūdzības iesniedzēju nodibinātas 2011.gada 5.aprīlī. Nodokļu grāmatiņu iesniedzis 5.aprīlī. Par konkrētiem darba pienākumiem *M.S.* instruējis darbnīcas vadītājs *G.B.* Konkrētu darba uzdevumu savest kārtībā darba mašīnu devis darbnīcas vadītājs. Darba laiks ir bijis no plkst.8.00 līdz 17.00. Nelaimes gadījuma brīdī *M.S.* taisījis darba mašīnai ritošās daļas remontu. 2010.gada augustā *M.S.* instruēts par darba pienākumiem un atkārtoti 2011.gada 5.aprīlī pārrunāti darba pienākumi, bet bez parakstīšanās instruktāžas žurnālā.

2011.gada 13.maija paskaidrojumā *M.S.* norāda, ka galvas traumu guvis patvaļīgi darbojoties gar riepu un neievērojot nekādus drošības pasākumus. Negadījumā vainoju pats sevi. Sniedzot paskaidrojumu */ārstniecības iestāde/* darba inspekcijas darbiniece man darīja zināmu, ka iepriekšējos izziņas materiālos ir minēts, ka esmu guvis traumu ar fleksi un prasīja vai man ir bijušas brilles. Manas ārstēšanās laikā ārstējošais ārsts man dzirdot studentiem minēja, ka mana trauma ir gūta ar fleksi, kaut gan tas neatbilst patiesībai.

M.S. 2011.gada 27.maija paskaidrojumā paskaidrojis par iepriekš sniegto atšķirīgo informāciju par notikušo nelaimes gadījumu, kā arī paskaidrojis, ka pēc izlaišanas no slimnīcas viņš devies pie darba devēja, lai parakstītu darbnespējas lapas. Darba devējs (sūdzības iesniedzējs) atteicis tā parakstīt un paskaidrojis, ka *M.S.* neesot bijis oficiāli pieņemts darbā un *M.S.* tur neesot vajadzējis atrasties. Pēc tam darba devējs licis uzrakstīt paskaidrojumu par to, kādēļ Rīgā sniegtajos paskaidrojumos minēts, ka traumu *M.S.* guvis strādājot ar darba instrumentu - fleksi, nevis ar rata gredzeniem. Kad *M.S.* rakstījis paskaidrojumu, darba devējs lielāko daļu diktējis, ko rakstīt.

Izvērtējot minētos *M.S.* paskaidrojumu secināms, ka būtiski atšķiras 2011.gada 13.maija paskaidrojumā minētā informāciju no 2011.gada 19.aprīļa, 26.aprīļa un 27.maija paskaidrojumos minēto daļā par *M.S.* nodarbinātību traumas gūšanas laikā, proti, ka traumu guvis, patvaļīgi darbojoties gar riepu un neievērojot nekādus drošības pasākumus. Taču 2011.gada 27.maija paskaidrojumā, šīs atšķirības iemesls ir izskaidrots ar to, ka 2011.gada 13.aprīlī paskaidrojuma, kas sniegts sūdzības iesniedzējas vadītājam, saturs *M.S.* lielākajā daļā ir ticis nodiktēts.

Savukārt izvērtējot *M.S.* 2011.gada 19.aprīļa, 26.aprīļa un 27.maija paskaidrojumu saturu, konstatējams, ka tajos sniegtā informācija ir savstarpēji saskanīga. Ņemot vērā, ka atšķirīgs apstākļu izklāsts par *M.S.* atrašanos sūdzības iesniedzēja darbnīcās ir paskaidrojumā, kas sniegts sūdzības iesniedzējas vadītājam tā klātbūtnē un ietekmē, tiesa atzīst, ka *M.S.* 2011.gada 19.aprīļa, 26.aprīļa un 27.maija paskaidrojumiem ir piešķirama lielāka ticamība. No minētajiem paskaidrojumiem ir konstatējams, ka darba attiecības ar sūdzības iesniedzēju ir uzsāktas 2011.gada 5.aprīlī un nelaimes gadījums ir noticis darba vietā un darba laikā, proti, *M.S.* pildot darba pienākumus atbilstoši darbu vadītāja *G.B.* dotajiem uzdevumiem.

[11] Izvērtējot *M.S.* 2011.gada 19.aprīļa, 26.aprīļa un 27.maija paskaidrojumus kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa konstatē, tie satur apstiprinājumu *M.S.* sniegtajai informācijai par viņa nodarbinātību pie sūdzības iesniedzējas negadījuma laikā.

[11.1] *M.S.* paskaidrojumos minēto apstākli, ka viņš 2011.gada 5.aprīlī uzsācis (atjaunojis) darba attiecības ar sūdzības iesniedzēju un iesniedzis sūdzības iesniedzējam darba grāmatiņu apstiprina sūdzības iesniedzēja darbinieka *A.S.* sniegtie paskaidrojumi, kuros *A.A.* apstiprina faktu, ka ir saņēmis no *M.S.* darba grāmatiņu un nodevis to sūdzības iesniedzēja lietvedei. Vienlaicīgi konstatējams, ka minētie paskaidrojumi satur papildus informāciju par *M.S.* darba grāmatiņas pieņemšanas iemesliem, norādot uz *M.S.* paskaidrojumu, ka darba grāmatiņu varot pazaudēt. Taču, ņemot vērā apstākli, ka šos paskaidrojumus ir sniedzis sūdzības iesniedzējas darbinieks, kas ir uzskatāms par ieinteresēto personu sūdzības iesniedzējas pusē, kā arī apstākli, ka šāda rīcība no ne no *M.S.* puses, ne arī no sūdzības iesniedzēja kā darba devēja puses nav loģiski izskaidrojama (darba devējam nav tiesisks pamata un nepieciešamības uzglabāt iespējamo darbinieku darba grāmatiņas), tiesa minētajiem apstākļiem par darba grāmatiņas nodošanas iemesliem nepiešķir ticamību.

[11.2] *G.B.* 2011.gada 5.maija paskaidrojumā ir norādījis, ka 2011.gada 6.aprīlī ir devis *M.S.* mutisku rīkojumu pārdzīt automašīnu MAZ 5516 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* uz sūdzības iesniedzējas garāžām, tādējādi apstiprinot *M.S.* paskaidrojumos minēto, ka sūdzības iesniedzēja darba vietā ir atradies kā darbinieks un pildījis darba devēja rīkojumus. Vienlaicīgi konstatējams, ka *G.B.* tiesas sēdē sniegtajā liecībā, 2011.gada 13.aprīļa paskaidrojumā, 2011.gada 13.aprīļa paskaidrojumā un 2011.gada 17.maija paskaidrojumā ir sniedzis pretrunīgu informāciju, proti, ka ir devis vispārīgu norādījumu par to, ka automašīna būs jāpārdzen, kad atbrīvosies vieta garāžās, gan arī norādījis, ka šādu rīkojumu *M.S.* vispār nav devis. Turklāt tiesa konstatē, ka pat viena pierādījuma – liecības - ietvaros *G.B.* ir sniedzis pretrunīgu informāciju. Proti, tiesas sēdē *G.B.* liecināja gan ka ir norādījis *M.S.*, ka mašīna būs jāpārdzen, nenosakot konkrētu laiku, gan arī, ka šādu rīkojumu nav devis un mašīnas atrašanās darbnīcu teritorijā viņam ir radījusi izbrīnu. Ņemot vērā apstākli, ka *G.B.* ir bijis sūdzības iesniedzēja galvenais mehāniķis, kura darba pienākumos, kā *G.B.* liecināja tiesas sēdē, negadījuma laikā bija organizēt sūdzības iesniedzēja tehnikas apkopes un remontus, un tieši *G.B.* ir bijusi atbildīgā persona par garāžām, tiesa atzīst, ka tieši *G.B.* bija jāspēj sniegt konkrētus paskaidrojumus un liecību par to, kad *M.S.* uzturējās sūdzības iesniedzēja garāžās un tieši kādas darbības tur veica. Tādēļ, izvērtējot *G.B.* 2011.gada 13.aprīļa, 2011.gada 13.aprīļa un 2011.gada 17.maija paskaidrojumus, kā arī tiesas sēdē sniegto liecību, kuros par *M.S.* uzturēšanos un veiktajām darbībām sūdzības iesniedzēja garāžās *G.B.* nespēj sniegt konkrētu apstākļu izklāstu, vien norādot, ka *M.S.* vairākas dienas ir staigājis pa garāžām un remontējis savu automašīnu, tiesa nepiešķir ticamību.

[11.3] No sūdzības iesniedzēja darbinieka – autovadītāja - *R.P.* tiesas sēdē sniegtās liecības izriet, ka sūdzības iesniedzējas darba vietā ir pastāvīga prakse, ka darbinieki – transportlīdzekļu vadītāji – paši uzrauga viņu vadīto transportlīdzekļu tehnisko stāvokli un pašiem ir jā veic transportlīdzekļu remonts gan sagatavojot tos skatei, gan arī sezonas

uzsākšanai. No minētās liecības izriet, ka kopš krīzes laika sūdzības iesniedzēja starpsezonu laikā ar darbiniekiem formāli pārtrauc darba attiecības, atjaunojot tās ar nākamo sezonu. Tiesa secina, ka *R.P.* tiesās sēdē sniegtā liecība apstiprina faktu, ka *M.S.* pašam bija jāveic un viņš veica transportlīdzekļa remontu. Turklāt arī *G.B.* tiesas sēdē liecināja, ka *M.S.* pats prot un spēj saremontēt transportlīdzekli, izņemot elektrības iekārtas. Tādējādi ar *R.P.* sniegto liecību atzīstams par pierādītu, ka transportlīdzekļu remonts bija transportlīdzekļu vadītāju tiešie pienākumi, ciktāl sniedzas viņu zināšanas un spējas nepieciešamo remonta darbu veikšanai.

[12] Izvērtējot sūdzības iesniedzējas darbinieku, kuri notikuma dienā atradās notikuma vietā - *A.F.* un *A.O.* - sniegtos paskaidrojumus un tiesas sēdē sniegtās liecības, tiesa atzīst, ka minētie paskaidrojumi attiecībā par *M.S.* uzturēšanās iemesliem sūdzības iesniedzēja garāžās un tur veiktajām darbībā satur pilnīgi nekonkrētu informāciju, proti, ka *M.S.* vairākas dienas ir pastaigājies pa darbnīcām, iekāpis un izkāpis transportlīdzekļa kabīnē, neminot ko tieši *M.S.* darīja (izņemot personīgā transportlīdzekļa remontēšanu), kaut arī no lietas materiāliem konstatējams, ka minētās personas vairākas dienas kopā ar *M.S.* atradās sūdzības iesniedzējas garāžās un minētās personas nevarēja neredzēt, ar ko tieši *M.S.* darbnīcās nodarbojas. Turklāt norādāms, ka par citiem notikumiem minētās personas tiesas sēdē spēj sniegt salīdzinoši sīku notikumu aprakstu, kas nepārprotami liecina par to, ka *A.F.* un *A.O.* paskaidrojumos un tiesas sēdē sniegtajās liecības nesniedz pilnīgu un patiesu informāciju par *M.S.* atrašanās iemesliem un veiktajām darbībām sūdzības iesniedzējas garāžās laikā no 2011.gada 5.aprīļa līdz 2011.gada 12.aprīlim. Līdz ar to tiesa atzīst, ka *A.F.* un *A.O.* paskaidrojumiem un tiesas sēdē sniegtajām liecībām attiecībā par *M.S.* nodarbinātību nav piešķirama ticamība.

[13] Izvērtējot pārējos sūdzības iesniedzējas darbinieku sniegtos paskaidrojumus (*sk.šā sprieduma 8.punktu*), tiesa atzīst, ka *M.S.* sniegtajiem paskaidrojumiem, kuros minētos faktus apstiprina šā sprieduma 10.piunktā minētie pierādījumi, piešķirama lielāka ticamība, jo, kā tas pamatoti norādīts pārsūdzētajā lēmumā, minētie darbinieki ir finansiāli atkarīgi no sūdzības iesniedzēja, turklāt nav izslēdzama sūdzības iesniedzējas amatpersonu ietekme paskaidrojuma satura noteikšanā.

[13] Apkopojot iepriekš norādīto un izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst par pierādītu, ka laika posmā no 2011.gada 5.aprīļa līdz 2011.gada 12.aprīlim *M.S.* sūdzības iesniedzēja nodarbināja bez rakstveidā noslēgta darba līguma, tādējādi pārkāpjot Darba likuma 28.panta pirmajā daļā un 40.panta pirmajā daļā noteiktās prasības, un sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 41.panta otrajā daļā.

[14] LAPK 41.panta otrās daļas sankcijā paredzēts naudas sods juridiskai personai no septiņsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem. Sūdzības iesniedzējai par izdarīto pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 750, kas ir minimālais piemērojamajā tiesību normā paredzētais sods.

LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā

saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. LAPK 32.panta otrajā daļā noteikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Lietā nav konstatējami atbildību par izdarīto pārkāpumu pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi.

Ņemot vērā minēto un izvērtējot sūdzības iesniedzējai ar pārsūdzēto lēmumu uzlikto sodu kopsakarā ar šajā spriedumā konstatētajiem faktiem, ka sūdzības iesniedzēja *M.S.* bez rakstveidā noslēgta darba līguma ir nodarbinājusi tikai astoņas dienas, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā sūdzības iesniedzējai uzliktais naudas sods Ls 7500, ir noteikts saskaņā ar LAPK 32.pantu un atbilstošs un samērīgs sūdzības iesniedzējas izdarītajam pārkāpumam.

[15] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts darba inspekcijas 2012.gada 3.aprīļa lēmumu Nr. 04/238-01-03/968,bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību „*/Nosaukums/*”, reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā. Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu dokuments (spriedums), kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2013.gada 8.aprīlī